

[Pürschel.]

hed over al Maade, at det ærede Medlem har tilladt sig at komme op og rette denne Forespørgsel. Og Kirkeministeren kunde have afgjort denne Debat meget hurtigt, hvis han havde svaret, saadan som han skulde have svaret: Pas Dem selv!

Inger Gautier Schmit: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen kunde ganske slutte sig til Kirkeministerens Udtalelser. Det ærede Medlem udtalte med en vis velvillig Betoning, at Biskoppen havde været i god Tro, men, tilføjede han — det laa i hvert Tilfælde i hans Betoning —, ikke ganske saa klog, som han skulde have været.

Det skuffede mig, at man fra radikal Side indtager den Holdning over for denne Forespørgsel og dermed stiller sig paa Linie med Ministerens Besvarelse, thi jeg synes netop, det maatte ligge for radikal Kirkepolitik at understrege, ogsaa ved denne Lejlighed, den fulde aandelige Frihed, vi har her i Landet, ogsaa for en Biskop, at en Biskop netop i sine aandelige Dispositioner ikke behøver at skele til den ene eller den anden Side, men udelukkende bør beraade sig med sin Samvittighed.

Jeg maa igen over for den højtærede Kirkeminister og den radikale Ordfører understrege, at jeg finder, det er en Fejl, at man ved denne Opfattelse bringer hele Sagen ind i et skævt Spor og paa en Maade giver den kommunistiske Forespørger et vist Medhold. Thi saa snart man antyder, at der er det fjerneste politiske Berøringspunkt med denne Handling fra Biskoppens Side, giver man jo den kommunistiske Forespørger et vist Medhold, som jeg saa sandt ikke synes han bør have i denne Sag, der er et rent indrekirkeligt Forhold.

Jeg har med Tilfredshed bemærket, at den kommunistiske Ordfører ikke havde en eneste Hentydning til mine forskellige Meddelelser. Men flere Talere er kommet med Hentydninger om, at jeg modsagde mig selv, naar jeg det ene Øjeblik fastslog, at Kongressen havde fundet Sted, og det næste Øjeblik udtalte, at det var mig lige-gyldigt, om den havde fundet Sted eller ej. Dette er imidlertid en Mistydning af mine Udtalelser.

Det, jeg fastholdt, det, jeg konstaterede gennem mine Udtalelser, var, at denne Kongres har fundet Sted, og jeg kan ikke anerkende, at Beretningerne herom skal være af den Art, at man maa nære den største Mistillid til dem. Thi naar der i det store

romerske Blad „Osservatore Romano“ Fredag den 12. Februar har været Udtalelser og Resumé fra denne Kongres, og naar der i et tysk Blad, som udgaar i Göttingen, „Junge Kirche“, Lørdag den 20. Februar ogsaa skrives om denne Kongres — og disse Udtalelser kan jo suppleres med de Meddelelser, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen fremkom med —, kan man ikke, synes jeg, ganske roligt feje det til Side og sige: Denne Kongres har ikke fundet Sted.

Men min Udtalelse var denne, at selv om man vilde se bort fra dette Skisma — jeg holder selvfølgelig paa, at min Opfattelse er den rigtige —, vil det, der bliver tilbage i Befolkningen fra Diskussionen i Dag i Folketinget, være, at der er et stærkt Propagandaarbejde i de civiliserede Stater imod al Religion, en Gudløshedsbevægelse, og imod den er det godt, at man ruster sig i Tide.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt antydede, at jeg var i Uoverensstemmelse med „Kristeligt Dagblad“. Dette vil jeg ganske lade ligge, thi jeg kan have min Udtryksform, „Kristeligt Dagblad“ sin — jeg tror, at vi i Realiteten baade med Hensyn til Gudløshedsbevægelsen og med Hensyn til Kongressens Afholdelse er fuldkommen enige.

Saa udtalte det ærede Medlem sig med Hensyn til, hvad jeg havde citeret af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at denne Udtalelse stod for hans egen private Regning. Det gør den ganske vist, men Socialdemokratiet har dog i sit Skoleprogram bl. a. den Udtalelse, som, saa vidt jeg ved, ikke er slettet, at Religion er en privat Sag, og man har jo egentlig i sit Skoleprogram oprindelig ikke tænkt sig Religionen knyttet til Folkets Skole, et Standpunkt, som man dog heldigvis nu er gaaet bort fra. Jeg maa sige, at jeg i Almindelighed ikke kan tage den Forklaring for gyldig, som det ærede Medlem Hr. Bomholt fremsatte. For Resten mener jeg, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Intelligens nok til at kunne svare selv, og jeg underlig mig over, at han ikke har fundet sig foranlediget til at besvare mine Udtalelser fra dette Sted. Jeg synes, det havde været nok saa tiltalende og klargørende med Hensyn til dette uhyre vigtige Spørgsmaal. . . .

Formanden: Det Spørgsmaal, som Taleren her er inde paa, vedrører slet ikke den Sag, der er til Behandling.

Inger Gautier Schmit: Gudløshedens hele Program gaar jo ud paa dette, at